

Avstro-Nemci predrl rusko linijo v treh krajih.

Varšava ogrožena od severa in juga, in Rusi jo baje nameravajo zapustiti, da se umaknejo v zanje ugodnejše postojanke. Maršal von Hindenburg vodi avstro-nemško prodorje na Rusko-Poljskem.

Avstrijci so že pripravljene za ofenzivno vojskovanje ob Soči.

Dunaj, 15. jul. (Čez London.) — angleškem očitvidcu med srbskimi četami.

Več laških napadov odbitih.
Dunaj, čez London, 16. jul. — Generalni štab je nočjo naznanil: "Na italijanskem bojnem torišču se je večer povečala silnost topniških bojev v obmorskem predelu in ob koroški meji. Na dolomitski fronti je bilo več italijanskih bataljonov, ki so napadli naše postojanke pri Ruffedu in ob cesti Schluderbach-Pentelstein, odbitih s težkimi izgubami."

Italijanska zmota.
Berlin (brezlično v Sayville), 15. jul. — Med poročili, ki jih danes objavlja agentura za prekmorske novice, se nahaja sledeče: "Avstro-ogrška vlada je objavila 'Rdečo knjigo', ki se bavi z italijanskimi pripravami za vojno. Povedano je v njej, da je bila italijanska vlada po svojih diplomatih o avstrijskih pripravah za vojno puščena v nejasnem."

Veliki topovi ob Soči.
Rim, 15. jul. — "Giornale d'Italia" poročuje nočjo dejstvo, da je položaj na fronti ostal neizpremenjen, in pravi, da to medlost in zamudo povzročajo postavljene težkih italijanskih topov na važne in obvladujoče postojanke onostran Soče. Brzko bo to delo dovršeno, pravi list, bodo Italijani hitro prodirali, kakor je pričakovati.

Angleški vojski v Srbiji?
Liverpool, 15. jul. — Da se zdaj bojuje v Srbiji britanski vojski s Srbi vred proti Avstro-Ogrom, je bilo uradno potrjeno danes po Crawfordu Price,

nom, dospel v Gorico včeraj, v spremstvu generala Dankla, in delil odlikovanja.
Avstrijci se baje pripravljajo, da prično ofenzivo na fronti ob Soči. Italijani so po tej brzobjavki prodrli miljo daleč v smeri proti Trnovemu, odkoder bombardirajo železniško zvezo z Gorico.

Z ruskega bojišča.
Dunaj, 15. jul. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano tukaj danes: "Bojevanje ob Dniestru se nadaljuje. Ruski poskusi, odbiti naše čete na severnem bregu reke z ljutimi protinapadi, so bili brezuspešni, in ujeli smo dva milijona častnikov in 1,300 mož ter zaplenili tri strojne puške."
"Bliz Sokala je povečana delavnost na obeh straneh. Naše čete so naskočile več prednjih točk, med njimi bernardinski samostan blizu Sokala."

Nemci zavzeli Przasnysz.
Berlin, 15. jul. — Rusko utrjeno mesto Przasnysz, petdeset milj severno od Varšave, so nemške čete vzele z naskokom, kakor je naznanil vojni urad danes popoldne. Rusi se umikajo po cestah, držečih v Makow in Ciszanow, opustivši nekaj artiljerije v svojem umiku.
Nemci so zavzeli tudi vas Konsjo, južno od Kolna, in naskočili višine pri Olszavki, severovzhodno od Suwalkow. Naznanilo se glasi: "Boji v sosesčini Przasnysza se nadaljuje. Več sovražnih linij so naše čete zavzele in tudi zasedle mesto Przasnysz, za katero smo se vroče bojevali v zadnjih dneh februarja in ki je bilo močno utrjeno po Rusih."

Prodirajo dalje severno.
"Severovzhodno od Suwalkow so bile višine pri Olszavki vzete z naskokom. Južno od Kolna smo zavzeli vas Konsjo in sovražne postojanke vzhodno od te vasi in južno od linije pri Tartaku. Dvatisočstiristo tujetnikov in osem strojnih pušk je prišlo v naše roke."
"Tekom manjših bojev ob Vindavi pod mestom Kolany je bilo 425 Rusov ujetih. Južno od reke Njemen, v sosesčini Kalvaryje, so naše čete zavzele več ruskih zunanjih postojank pri Franciskovi in Osowi ter jih obdržale vkljub ljutim protinapadom."
Avstro-Nemci napadajo ob celi fronti.
London, 16. jul. — Avstro-nemške armade, ki sedaj nastopajo popolnoma složno vsled nemške organizacije, dajejo Rusom malo počitka ali časa za reorganizacijo ali preuredbo po njihovem umiku iz Galicije.

Obenem z nemškim prizadevanjem, prodreti v Varšavo, ali zajeti ruske linije severno od trdnjave, so Avstrijci napadli ob Dniestru in prekoračili reko na več točkah. Maršal von Mackensentova armada, ki je brez dvoma čakala na maršal von Hindenburgov napad od severa, je spet začela boj na južnem Poljskem. Boji se vrše zdaj ob celi ruski fronti, izvzemi osrednje Poljsko, kjer so Rusi v tako močnih postojankah, da jih je po mnenju vojaških veščakov nemogoče predreti.

Vojskovanje v velikanski meri.
Nemci trdijo, da so dalje napredovali s svojimi severnimi podjetji, a ker se Rusi umikajo, ni verjetno, da je že prišlo do spopada med glavnimi oddelki. Združena podjetja so najogromnejša izmed dosedanjih in namenjena, iztisniti Ruse iz Varšave in velikega kosa zemlje, ki ga obdržujejo severno, južno in vzhodno od tega mesta, ter obenem poskusiti naval na Besarabijo.

Stirje nemški vojni zbori, sestavljeni iz Pomorjanov in Slezijcev, so baje zapustili Thorn, da ojačijo Von Hindenburga.
Petrograd ni videti preveč vznemirljen po največjem nemškem prodiranju, češ, da bo treba mnogo ljutih frontalnih bojev, predno bo Varšava obkoljena.

Nemško uradno naznanilo.
Berlin, 16. jul. — Nemci nadaljujejo svoj pohod proti Varšavi od severa skozi Przasnysz, kakor je naznanil vojni urad danes popoldne. Na severu blizu Baltika so nemške čete prekoračile reko Vindavo, vkljub trdovratnemu ruskemu odporu, severno od vasi Kokeljny, in prodirajo vzhodno. Uradno naznanilo se glasi: "Naše čete na Rusko-Poljskem so prekoračile reko Vindavo severno od

Koltivov v vzhodni smeri. Jugovzhodno od Kolna in južno od Przasnysza smo dalje napredovali."

Brzobjavke iz avstrijskega glavnega stana pravijo, da so po hudem bombardiranju ruske postojanke Avstrijci prekoračili reko Dniester pri Uciebiskupili ob ruski meji, kjer se strinjajo avstrijski kronovini Galicija in Bukovina ter ruska pokrajina Besarabija.

Avstrijsko uradno naznanilo.
Dunaj, 16. jul. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano tukaj danes: "Bojevanje ob Dniestru se nadaljuje. Ruski poskusi, odbiti naše čete na severnem bregu reke z ljutimi protinapadi, so bili brezuspešni, in ujeli smo dva milijona častnikov in 1,300 mož ter zaplenili tri strojne puške."
"Bliz Sokala je povečana delavnost na obeh straneh. Naše čete so naskočile več prednjih točk, med njimi bernardinski samostan blizu Sokala."

Ruske linije predre.
London, 18. jul. — Ruske linije so Nemci predreli v najmanj treh krajih, dočim so na celi fronti od Baltičkega morja na severu do Besarabije na jugu, v razdalji 1,000 milj, ljuti napadi po nemških zavezniških prisilili ruske armade, da so se umaknile v novo obrambno linijo.
To je presenečenje, ki je von Hindenburg pred kratkim obljubil Rusom, in vsled njegovega uspeha je v Berlinu zavladalo veselje noči, brzko je bila zmaga uradno naznanjena.

Car utegne opustiti Varšavo.
Zelo verjetno je, da bodo morali Rusi zapustiti Varšavo, ki je ogrožena od severa in juga. Možnost nadaljnega umika pa Rusov nič ne vznemirja, kajti stara teorija, da je za sovražnika tem huje, čim dalje prodre v deželo, vzdržuje njihovo upanje na končno zmago.
Ta zadnji nemški naval je največji svoje vrste, kar jih je bilo podjetih v vojni zgodovini. Da je stal mnogo žrtev na obeh straneh, ni dvoma.

Z zapadnega bojišča.
Berlin, čez London, 15. jul. — Uradno vojno poročilo se glasi: "V južni Flandriji, nedaleč od kraja Wyssneste, smo včeraj razstrelili več min z dobrimi učinki."
"Francosi so včeraj do večera ponovno poskušali, naj zjeti postojanke, ki smo jim jih vzeli v Argonskem gozdu. Vsi njihovi napadi so se izjalovili. Sovražnik je plačal za svoje brezuspešne prizadeve z izredno težkimi izgubami. Število francoskih ujetnikov se je povečalo na osemindesetdeset častnikov in 3,688 mož."
"V gozdu pri Le Pretre se je francoski napad izjalovil pred našimi postojankami s težkimi izgubami."

Zavezniški zrakoplovci delavni.
Pariz, 16. jul. — Deset zavezniških zrakoplovov je davi spustilo šestindeset manjših in šest velikih bomb na vojaško postajo v Chauny, kjer so važna skladišča vojnih zalog. Ogenj je nastal na dveh mestih.
Po zopetnem vzetju Griča št. 285 v Argonih od nemškega prestolonaslednika po Francozih je bilo tam primerno mirno.
Osemdesettisoč Nemcev s številnimi topovi je zapustilo Aix La Chapelle v sredo zvečer in v četrtke zjutraj, namenjenih do Ysere za nov pohod proti francoski lukci Calais.

Ob Dardanelah.
London, 15. jul. — Anglo-francoske čete pod poveljstvom generala sir Ian Hamiltona so zavzele dve liniji turških zakopov po obupnem bojevanju v ponedeljek zvečer, kakor so naznanili tukaj danes.
Turki so se upirali anglo-francoskemu napadu z bombami in so predel začasno zopet vzeli, a so bili končno odbiti in zakopi zopet zavzeti.
Med tem so Francosi prodrli na skrajni desni prav do ustja reke Kerevesdere. Anglo-francoske čete so dosegle svoj cilj, izvzemi 300 yardov, ki so ostali v turški posesti. Angleži so ujeli 422 Turkov.

Avstrijska nota.
Washington, D. C., 15. jul. — Državni tajnik Lansing se ne ve, ali naj noto dunajske vlade glede ameriške trgovine z orožjem izroči že zdaj časopisju v objavo, ali naj s tem počaka, dokler ne sestavi odgovora. V državnem uradu mislijo, kakor je videti, da bi bilo boljše, obe noti obenem objaviti.
Berlin (brezlično v Sayville), 16. jul. — Agentura za prekmorske novice poroča danes: "Nemški listi izražajo brez izjeme veliko zadovoljstvo nad avstro-ogrskimi ugovori proti izvozu orožja in streliva iz Združenih Držav. Noto hvallijo kot dokaz dobrega mišljenja in kot zelo spretno politično potezo."

Wilson in vojskovanje s podmorskimi čolni.

Na povratu s počitnic čaka predsednika težka zadača, iznova odgovoriti Nemčiji.

NAPAD NA PARNIK "ORDUNA"

Okrepil stališče zavezne vlade in utegne vplivati na odgovor.

Washington, D. C., 18. jul. — Po mnenju vladnih uradnikov je bilo v prejšnjih notah določeno stališče Združenih Držav glede vojskovanja s podmorskimi čolni vsled nedavnega napada po nekem nemškem podmorskem čolnu na angleški parnik "Orduna" okrepjeno, kajti med njegovimi potniki so se nahajali številni Američani in parnik ni na svojem povratu iz Liverpoola v New York vozil nobenega vojnega tihotapskega blaga. Slučaj dokazuje iznova, da se da kakovost kakega parnika, njegov cilj in naklad za gotovo določiti samo potom "običajne preiskave". Uradnih podrobnosti o napadu še ni. Znano ni, ali je bil parnik "Orduna" posvarjen in se je

hotel z ubegom odtegniti svoji usodi. Toda ladja se je nahajala na povratni voznji do Združenih Držav in ni imela naklada vojaške važnosti. Z ozirom na dejstvo, da so bili Američani na krovu, je torej videti napad popolnoma neupravičen.

Čakajo na povrat Wilsona.

Nadaljnji koraki, ki jih misli storiti zavezna vlada v svojem pogajanju z nemško vlado, se določijo jutri, ko se predsednik povrne iz Cornisha. G. Wilson stopi najprej v zvezo z državnim tajnikom in se z njim razgovori o zasnovi note, ki so jo že začeli pripravljati in ki jo utegnejo odposlati v Berlin že pred sklepom prihodnjega tedna.

O načrtih predsednika in državnega tajnika je baje znano samo to, da nameravata nemški vladi končno pojasniti, kaj bi bile posledice nadaljnega kršenja ameriških pravic v vojnem pasu. Le malo verjetno je, da bi zavezna vlada iznova pojasnjevala Nemčiji svoja načela.

REQUIESCAT IN PACE!

Truplo nadškofa Quigleya slovesno položeno k zadnjemu počitku.

Chicago, Ill., 15. jul. — Zadnjikrat "Z Bogom", zadnjikrat "Na svidenje" je zaklicalo danes dopoldne vse katoliško prebivalstvo Amerike umrlemu nadškofu James Edward Quigleyu. Pred katedralo Sv. Imena, v kateri je bilo truplo pokojnikovo na mrtvaškem odru, se je razpostavila nepregledna množica ljudi, broječa na tisoče. Po dolgem čakanju in potrpežljivem vztrajanju se je začel pomikati izpred duhovščine in cerkvenih knezov vseh škofij od nadškofijske palače v katedralo, kjer je bila služena zadušnica. Ves izpredel teh služabnikov božjih je korakal resno in upognjeno pod težko izgubo njih duhovnega brata, ki je ležal v preprosti krsti na mrtvaškem odru, da ga zadnjikrat pogledajo mimogredoči. Srednja ladja katedrale je bila pridržana za duhovnike vseh župnij, dočim so se v gorenji ladji vsem usedli visoki cerkveni knezi, opatje, škofje, nadškofje itd. Ob obeh zunanjih straneh so molile duhovne sestre vseh redov svoje pobožne molitve za pokojnika. Molčeci menihi iz reda kapucinov, dominikancev, bernardincev, avgustincev in cistercijancev so častili umrlega s tiho molitvijo. Sorodniki pokojnega nadškofa so bili vedeni v častnem spremstvu do njihovih sedežev. Tih in svečano so se oglasile orgle in začela se je zadušna masa, ki jo je služil papeški delegat, mgr. John Bonzano. Asistirali so mu pred. g. M. J. Fitzsimmons, administrator nadškofijske čikaške, ter diakona č. gg. Masseth iz Rochestera, N. Y., in Raymond Quigley, nečaka pokojnikova; častna diakona č. gg. Daniel Quigley, Seneca Falls, N. Y., in J. K. Quigley, Elgin, Ill., oba tudi nečaka pokojnikova; ceremoniarja č. gg. D. H. Dunne, D. D., in E. F. Hoban, D. D., škofijski kancelar.

Po cerkvenih obredih so se udeleženci podali v župnišče k luncheonu. Kmalu po l. uri se je pričel izpoved na pokopališče Mount Carmel, kjer je bilo truplo položeno v mavzolej k zadnjemu počitku.
Udeležili so se pogreba med Sugini; Nadškof John J. Bonzano, apostolski delegat; kardinal James Gibbons; nadškof John J. Glennon, St. Louis, Mo.; nadškof John Ireland, St. Paul, Minn.; nadškof James J. Keane, Dubuque, Ia.; nadškof Henry Moeller, Cincinnati, O.; nadškof Edward J. Hanna, San Francisco, Cal.; nadškof H. J. Alrding, Fort Wayne, Ind.; nadškof Francisco Planarte v Navarete, Linares, Mehika; nadškof Leopold Rniz, Michoacan, Mehika; nadškof Joseph Weber, Berlin, Ont., ter številni škofje poleg drugih č. gg. gospodov, ki je bilo zbranih do tisoč.

Ponarejevalci denarja.

Chicago, Ill., 16. jul. — Policisti okrajne straže ob Maxwell streetu so našli davi v hiši Samuela Pinasa, 1502 W. 23rd st., nič manj nego \$11,730 v ponarejenih petakih (\$5), kakor tudi popolno opremo orodja za ponarejanje denarja. Neki Samuel Robins, star kakih 25 let, je priznal, da je ponaredil bankovce in se nahaja v zaporu. Poleg tega sta bila prijeta Samuel Pinasin in Benjamin Salzman, obdolžena prikrivanja.

Thaw svoboden.

New York, 16. jul. — Harry K. Thaw je bil danes proglašen zdravim po sodniku Hendricku od najvišjega sodišča vkljub prigovorom pomožnega generalnega pravdnika Brombergerja in proti poročtvu \$35,000 izpuščen na svobodo.

Množica ljudi, broječa od 3,000 do 4,000 glav, je glasno pozdravljala oproščena Thawa, ko je zapuščal sodišče in zlezel v avtomobil, v katerem se je odpeljal v spremstvu svojega zasebnega tajnika in enega tajnega redarja. Šest avtov, napolnjenih s časniškimi poročevalci in fotografi, je držalo za njim.

Thaw se je odpeljal v Atlantic City, odkoder pojde čez Philadelphijo domov v Pittsburgh, Pa.

Stavka v tovarni za strelivo?

Bridgeport, Conn., 15. jul. — Nevarnost pred stavko v tvliki tovarni za strelivo in orožje verdtke Remington Arms Company je vedno bolj preteča. Meščanje upajo, da se majorju W. Penfieldu, vodji tovarne, posreči, odvrniti stavko. V to svrhu se posvetuje s odborom Millwright-unije. Pravijo, da hočejo člani Sheet Metal Workers-unije iti na sočutno stavko.

Snoči je neki strelnik ustrelil nekega delavca, ker se je drznil čez "mrtvo linijo".
(Op. Vse tovarne za orožje in strelivo strogo prepovedujejo vsem "nepoklicanec" vhod. Kdor se drzne čez gotovo črto, ga ustrelje.)

Ustavljene Črnogorci.

Chicago, 16. jul. — L. Mentović, eden petih Črnogorcev, ki so bili pred kratkim obtoženi zaradi preloma nevtralnosti zakonov te dežele, je dospel semkaj včeraj iz Portlanda, Oregon, kjer je bil prijel. Njegovih tovaršev pričakujejo tukaj te dni. Vsi morajo dne 20. julija priti pred zaveznega sodnika Landisa. Triindvajset tukaj na kolodvoru ob Polk streetu prijatih Črnogorcev sedaj zopet uživa vso svojo svobodo. Šest izmed njih je postavilo poročstvo in ostali so bili izpuščeni na svobodo, ko je izdajatelj nekega srbskega časopisa obljubil skrbeti za to, da pridejo vsi dne 20. julija pred sodnika. Nobeden od 23 nabranec menda ne bo kaznovan, ali pričevati imajo proti pederim obtoženim nabiralateljem.

MAL POŠLJIMO DAR SVOJIM DRAGIM NA ALTAR.

Posiljamo denar v staro domovino. V stari domovini izplača denar c. kr. pošta. Vse naše poslovanje je jamčeno.

Najnižje cene:

5 kron pošljemo za.....	\$.85
10 " " " " " " " " " " " "	1.60
25 " " " " " " " " " " " "	4.00
50 " " " " " " " " " " " "	8.00
100 " " " " " " " " " " " "	15.90
500 " " " " " " " " " " " "	79.50
1000 " " " " " " " " " " " "	159.00

Pri teh cenah je poštnina že vračunana.

Denar nam pošljite po Vaši najbližnji pošti; obenem priložite "Money Order-ju" še svoj natančen naslov, istokot natančen naslov one osebe, kateri se naj denar izplača na pošti v stari domovini.

Posiljajte in pisma naslovite na: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Illinois.

PREDSEDNIK WILSON IN POLKOVNIK HOUSE PO VAŽNEM RAZGOVORU.

Ta fotografija polkovnika House-a in predsednika Wilsona je bila posneta v letovišču prvga v Roslynu, N. Y. Polkovnik House, predsednikov zaupen prijatelj in neuraden odposlanec v Evropo, je poročal predsedniku o svojem večmesečnem potovanju po glavnih mestih evropskih, kjer je zaupno govoril z odgovornimi uradniki nemške, angleške in francoske vlade. Polkovnik House je baje povedal predsedniku, da je sedaj še malo upanja za mir v Evropi. Vse inostranske vlade pa so bile obveščene o voljnosti Združenih Držav, biti na uslugo na vse mogoče načine, da se ugladi pot v dosogo miru.

Amerikanski Slovenec Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorp. 1. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois. Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina: Za Združene države na leto...\$2.00 Za Evropo na leto...\$3.00 Za Evropo za četrt leta...\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ. Dopisi in denarne pošiljave naj se pošiljajo na: AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice pričbujemo brezplačno; in poročila brez podpisa se ne oziramo. Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899. Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Joliet, Ill., 19. jul. — Včerajšnja nedelja je bila v naši slovenski cerkvi sv. Jožefa prelepa slovesnost prvega slovenskega sv. obhajila za našo šolsko mladež najvišjih razredov. Pri osmi sv. maši je pristopilo k mizi Gospodovi 48 dečkov in 44 deklic, skupaj 92 šolskih otrok, ki jim je podelil sv. obhajilo Rev. John Plevnik. Imena presrečnih novoobhajancev in novoobhajank so sledeča:

Dečki — John Ayvee, Francis Bučar, John Babič, Francis Birsca, Francis Črnkovič, Rudolf Dajčman, Rudolf Druulc, Michael Frankovič, John Flajnik, Francis Fajnik, Joseph Fajnik, John Filak, John Gregoraš, Anthony Gregorčič, Martin Gola, Anthony Jakša, Albin Jurčić, Anthony Jurman, Aloysius Korevec, William Kuzma, Joseph Količ, Joseph Kocivar, Anthony Kambič, Joseph Kobe, Edward Konte, Joseph Kralj, Francis Korevec, Anthony Kozjan, Aloysius Legan, John Lilek, Peter Mandel, Anthony Muren, Joseph Mutz, Anthony Mauser, Leo Pleše, Anthony Papež, Joseph Pazdertz, John Pirc, Anthony Pirc, William Papež, William Pruss, Joseph Stanfel, John Stanfel, Martin Stefančič, Joseph Trlep, Martin Trlep, Anthony Vrenčar, John Zelko.

Deklice — Anna Bezek, Albina Bradac, Mary Baudek, Mary Bradeška, Anna Bolte, Johanna Fido, Anna Fink, Caroline Gregorčič, Margaret Gregorčič, Mary Gregoraš, Frances Golobič, Anna Judnič, Frances Habinc, Frances Količ, Mary Kocjan, Margaret Kostelec, Mary Likovič, Bertha Mutz, Frances Muič, Anna Petric, Christina Posoga, Catherine Papež, Adeline Petočej, Anna Planinc, Sophia Pullman, Mary Russ, Anna Skala, Mary Škof, Anna Špehar, Mary Stefanič, Frances Šušteršič, Victoria Slobodnik, Rose Slobodnik, Angela Stukel, Julia Težak, Rose Težak, Mary Turk, Teresa Videtič, Anna Videtič, Antonia Vrančar, Angela Trlep, Mary Zelnikar, Augusta Živetz, Elizabeth Zoran.

Zadušnica za pok. nadškofa. Danes, 19. julija, se je v slovenski cerkvi sv. Jožefa v Jolietu opravila slovesna peta sv. maša zadušnica z leviti za umrlega nadškofa čičaškega, Most Rev. James Edward Quigleya, in sicer ob pol osmi uri dopoldne. Asistirala sta Rev. John Plevniku pri daritvi sv. maše Rev. J. Škur in Rev. J. Plaznik. O tej priliki je bila cerkev nabitopolna. Novoobhajanci so tudi danes v svoji svatovski obleki pristopili k mizi Gospodovi med sv. mašo za pok. nadškofa. In tako so kakor naši čč. gospod-

je, tako tudi odrasli verniki in novoobhajanci z molitvijo počastili spomin svojega blagopokojnega višjega duhovnega pastirja in velikega dobrotnika, kateremu bodi lahka zemlja, a njegovo dušo naj sprejmejo nebeski duhovi v kraj glasno miru in veselja. — Pri pogrebu pok. nadškofa Quigleya v Chicagu zadnji četrtek sta bila tudi oba naša čč. gospoda, Rev. John Plevnik in Rev. Jos. Škur. — Rev. John Plaznik se je med izletom v LaSalle, Ill., ustavil v soboto v našem župnišču, kjer je ostal čez nedeljo. — G. Anton Sitar se je s svojo družino podal zadnjo soboto v North Dakoto na počitnice za par tednov. — Na obisku v Jolietu so bili te dni g. John K. Grentz iz Allouez, Mich., ter gospa Brodarich in sin iz Chicaga. — Smrtna kosa. G. Alexander Ross, mnogoletni foreman v tiskarni Am. Sl., je izgubil svojega očeta, po imenu James C. Ross, ki je umrl v starosti 82 let in bil pokopan zadnjo soboto. Pokojnik zapušta pet sinov in dve hčeri. Naše sožalje! — Sijajna parada. Včerajšnja slavnost jolietških društev Zapadne Katoliške Unije (Western Catholic Union) se je vršila ob ugodnem vremenu po določenem sporedu sijajno. Pocestne parade se je udeležilo nad 500 članov in mnogo odličnih gostov v avtomobilih, z godbo na čelu. Skupna sv. maša je bila v slovenski cerkvi sv. Jožefa. Popoldne je bila veselica v Theiler's parku. — Stori! smrt na vislicah. Frank Repetto, rodom Italijan, je umrl Charles Mastersa, sokaznjenca v illinoiški državni kaznilnici, dne 17. sept. 1914, in zadnji petek dopoldne ob 10:07 uri je plačal zločin z glavo na vislicah na dvorišču okrajne ječe vprico par sto gledavcev. Jeticar W. T. Davies iz Chicaga je sprožil zadrž. Štirinajst minut pozneje je bil Repetto proglašen mrtvim. Tilnik se mu je zlomil, ko je bil izpuščen dol. Pred smrtjo se je spokoril. Hladnokrvno in mirno je šel v smrt.

Tower, Minn., 19. jul. — Dragi mi urednik Am. Sl.: — Blagovolite natisniti sledečo nam neljubo resnico v naš cenjeni list.

Neki lopov, po sedanjem imenu John Golop, je bil vplesen na tukajšnji parni žagi kot nočni čuvaj. In ker je imel prost vhod v glavno pisarno, je uporabil to priliko, da si je izdelal več čekov ter je nanagroma ubral pete. Dosedaj je prišlo pet takih čekov na tukajšnje banko, kateri so bili nekako okoli \$70.00. Eden od teh je bil premenan na Ely, drugi nekeje na Evelethu in Gilbertu. Tega zvitiga tička se še dosedaj ni posrečilo prijeti. Če bi se mogoče kje pri svojih znancih zglasil, je njihova dolžnost, da ga naznanijo tukajšnji družbi Cook and Cetcham Lumber Co. Objavljeno je \$25.00 nagrade. Zvedelo se je tudi, da njegovo sedanje ime ni pravo, torej se je moral že popred goljufije ali tativne posluževati. Doma je nekeje iz Starega trga na Dolenjskem.

Tu nam je izmed tisoč drugih dokazov zopet eden, kam človek zabledi, če se naroča in prebira brezbožne časopise, katerih se je, kakor nam je znano, on pridno posluževal. Vere je imel toliko kakor pes, in če enkrat človek ta dragoceni biser zapravi, potem je samoumevno, da se bo posluževal vseh mogočih slabih lastnosti. J. S.

ZASEDANJE HRVATSKEGA SABORA.

Dne 14. junija t. l. se je v Zagrebu zbral hrvatski sabor v kratko zasedanje, da reči več važnih zakonskih načrtov. Tem povodom poroča ljubljanski "Slovenec" z dne 16. jun. sledeče: Hrvatski narod je ene misli in ene volje. V tej zgodovinski uri se je ustvarila v saboru sloga. Temelj te sloge je: blagor hrvatskega naroda pod habsburško dinastijo. V saboru je bilo prej več političnih strank, sedaj se je cel sabor od prvega do zadnjega postavil na stališče hrvatskega državnega prava, kar je v veliko zadoščenje naših sesterski stranki prava. Magdič je predsedoval tej zgodovinski seji in kot predstavnik sabora je v imenu celega hrvatskega naroda izrazil ne samo željo, ne samo upanje, ampak tudi zahtevo in prepričanje, da bo junaštvo hrvatskega naroda v tej vojni prineslo našim bratom zedinjeno hrvatsko domovino. Celi narod, danes raztresen po več deželah, naj pride pod domačo, rodno hrvatsko streho.

Vse hrvatske časopise piše v tem smislu. Najbolj razveseljivo je pa to, da je tudi časopise, ki je dosedaj plačalo v drugi smeri, danes na stališču hrvatskega državnega prava. "Agrarier Tagblatt" piše: "Hrvatje in Slovenci v monarhiji hočemo biti združeni, hočemo združeno živeti svoje narodno življenje. Nič neprimerno ni v tej zahtevi, nič, kar bi moglo koga žaliti ali čigar pravice kršiti, nič, kar bi ne soglašalo s stališčem velesile in z interesi skupne monarhije. Zelja po združenju Hrvatov in Slovencev, ki živi v vsakem hrvatskem in slovenskem srcu, je to najbolj ob sebi razumljivo, kar more biti, je tako ob sebi razumljivo, tako

naravno, kakor rast na zemlji, kakor tek časa, kakor življenje človeštva." Nadalje piše list, da se nihče nima pravice protiviti združenju Dalmacije, Bosne in Hercegovine z ostalo Hrvatsko. Ta želja Hrvatov je že sankcionirana v posebnem pozitivnem zakonu. Glede Slovencev pa piše: Kar se tiče združenja Hrvatske s hrvatsko-slovenskimi in slovenskimi deželami druge državne polovice, je res, da doslej ni objavljeno v pozitivnih zakonih. Toda zakoni se delajo v interesu celokupne države in — ker so ti interesi identični z interesi dinastije — tudi v interesu dinastije. Saj so postavbe samo kodificirani interesi države, pa so tudi taki interesi, ki se niso kodificirani, ki pa bodo, tako upamo, kodificirani v prihodnosti. Vojna bo pač marsikaj izpremenila in prinese tudi v tem oziru izpremembo. Naj se stvar obrača in razlaga kakor hoče: Hrvati in Slovenci so ene krvi in spadajo skupaj.

Merodajni faktorji so se v interesu monarhije in na podlagi narodnostnega načela izrekli za odstop nekaj ozemlja monarhije Italiji. To je bilo prav. Toda tudi mi zahtevamo v interesu monarhije in na podlagi narodnostnega načela naše združenje; izpolnite tega zahtevanja je gotovo lažja, kakor prepuštevati posameznih delov monarhije tuji državi.

Nedeljski "obzor" se bavi v uvodnem članku s sestankom hrvatskega sabora, poudarja junaštvo hrvatskih vojakov in požrtvovalnost cele hrvatske javnosti, ki je pustila na strani vse politične prepire ter je enodušnost prebivalstva pokazala, da se zaveda sedanjih časov. Med tem ko se je na ta način pokazalo držanje južnih Slovanov, se piše v ententnih listih kakor o kakšnem trgovskem objektu in vsled pristopa Italije je zadelo jugoslovansko vprašanje na kritično točko. Proti aspiracijam Italijanov so se Jugoslovani z vsvo odločnostjo izjavili in ravno sedaj, ko nam je Italija napovedala vojsko je prišlo skicanje sabora v pravem času. Brez dvoma bo sabor državne potrebe gladko rešil; kajti slika sabora bo sedaj drugačna kakor pa pred letom. Stranke bodo morale sedaj nujno odpmoči nacionalnemu cilju in vsem nacionalnim zahtevam. Ves hrvatski narod pričakuje od sabora odločilne besede. Hrvatski narod ni imel nikoli nobenih aspiracij izven monarhije in vse njegove želje in zahteve so bile v popolnem soglasju s cilji in interesi dinastije. Hrvati ne zahtevajo nič drugega kakor svoboden razvoj pod habsburškim žezlom. Zdržitev in samoprava Jugoslovanov pod habsburškim žezlom je tako jasno in odločno geslo, je tako v skladu z ustrojem monarhije, da smo prepričani, da je vse to tudi izvedljivo. Hrvatski sabor je gotovo tudi upravičen, da ponudari ta narodni cilj z vsvo odločnostjo.

SV. GORA.

"Tebe nam hočejo vzeti, Tebe razrušiti? Kaj pa je Mati Božja Lahu storila? Kaj pa ima Lah od tega, če cerkev razbije?" Tako so vsklíkili in vsklíkajo bolešno naši ljudje, ko so se v teh dnevih ozirali na ljubo svetišče Matere Božje na Sv. Gori. Da celo jokali so se, ko jim je srce stiskala misel, kaj bo z Marijinim svetiščem na Sv. Gori... Svetišče tam gori je del našega srca; pota iz naših rodnih vasi gredo povsod na Sv. Goro; ni človeka pri nas, ki bi teh potov ne poznal in ljubil; hodil jih je v dobi deških let in pozneje vse čase; in zadnja daljša pot, po katerih se starec in starka vračata h grobu domov, so pota s Sv. Gore. Zatorej bolešno vprašanje: Kaj bo s Sv. Goro...

Ona tvori srce naše lepe Goriške. Tu si podajajo roke Gore, Brda, Kras, Vipavska dolina in Goriška ravan. Kako se tega zavedamo vsi! In ona naj bi nam bila vzeta? Njo, biser naše dežele naj bi Lah razdejaj!

Tam gori v svetišču pred Marijinim altarjem so že molili vsi izmed nas. Nikjer nam ni bilo tako prijetno kot tedaj, ko so nam v cerkvi svetogorski prošnje silile iz srca, same, iskrene in tako prešinjene žive zavesti, da jih Marija v nebesih sprejema in blagoslavlja! In ta kraj svetih spominov in tolikih milosti naj bi nam sovražnik razrušil? Srce se nam upira, ko mislimo na to in le ena globoka molitev nam kipi proti nebu: Bog ohrani nam preljubo svetišče; Marija čuvaj nad njim!

Bili so že boji za naše lepe krajine. Že pred štiristo leti so hoteli pohlepni Benečani zavzeti našo Goriško. V srđitih bitkah se je prelivala kri ob Soči, na Krasu, tja do Vipave. Toda cesarja Maksimilijana hrabre čete so virgle Lahe nazaj. Naša Goriška in mi goriški Slovenci smo ostali pod Habsburžani, združeni z ostalim slovenskim rododom. Sto let pozneje so se boji ponovili. Benečani so koncem l. 1615. zopet udrl v naše raje, hoteli zasesti Gradiško ter pustošili, kamor so prišli. Dve leti je trajala ta vojska. Toda Lah si se morali umakniti, ne da bi bili kaj dosegli. Le zavest je prešla v naše ljudstvo, da bi pod Lahom naše življenje bilo uničeno.

Sedaj se stari poskus zopet ponavlja. Samo da ni bil nikdar prej tako silovit in krivičen kot sedaj. Tudi v prejšnjih časih je Lah le po krivici silil v naše kraje, toda kazal se je vsaj vedno kot našega nasprotnika. Sedaj pa se je cela desetletja hlinil zaveznika in prijatelja; in ko je z našo pomočjo postal velik in močan, nam v uri največje nevarnosti hrbet obrača in nas

izdajalsko napade! Sramotna podlost je tje to, pravi sam maršal nadvojvoda Friderik; sovražnik je to, ki plačuje dolgoletno zvestobo s sramotnim izdajalstvom! Njegova vojska je sramotni vpad za našim hrbtom.

To je sovražnik, ki bruha sedaj na nas pustošenje in bedo in ki nam hoče razrušiti preljubo svetišče na Sv. Gori. Hoče nam vzeti najdražje, kar imamo! Že sedaj se nam nudijo grozni prizori, ker s tretpetom v srcu moramo gledati, kaj verolomni izdajalski sovražnik naše dežele, s svetogorskim Marijinim svetiščem. To dela sedaj. Kaj bi pa šele pozneje počel, če bi namene svoje zahrbitosti in verolomstva pričel pri nas uresničevati? Kaj bi počel s cerkvami po naših rodnih vaseh; kaj bi počel z našim jezikom in z našo mladino po šolah?

Da s tretpetom se oziramo na Sveto Goro, ki jo sovražnik oskrunja, a prepričani smo, da nam svetišča ne zavzame nikoli. Devica mogočna kakor vojskine čete bode mesto, na katerem si je ukazala hišo postaviti, čuvala, kakor jo je čuvala v prejšnjih viharjih! Mi pa idimo v cerkve, kakor je ob začetku sedanje vojske sam nemški cesar pozval svoje ljudstvo, da molimo k Bogu in prošimo blagoslova za naše hrabre vojake in našo domovino! Zmaga bo naša gotovo! — "Slov.", 15. jun.

KOPRIVE.

(Nabral K.) — Brožič laže, ko piše v "N. V.", da je bil g. Ivan Zupan v "koprivah" napaden. Nikjer ni bilo pisano, "da je moral zapustiti službo pri N. V., zaradi nepravilnega dela in drugih nerednosti", kakor pravi Brožič. To je on sam pridjal, ker mu je zaveda morda bolj znana.

Resnica pa je, da je bil Majk Cigare urednik "N. V." in je istega zapustil kmalu potem, ko je bil ravno za Božič leta 1912 nekdo z lažnjivim poročilom napaden v "N. V." Poročal je namreč, da se je nekdo izdajal za zastopnika "N. V.". Ko je pa dotičnik prišel v Duluth in se oglašil v uradu ter odločno zahteval zadoščenja, so celo stvar lepo preklicali. To je pribito! Priče so gg. Košak, Povša in ga. Košak, ki so bili v uradu, ko se je vršil "cirkus".

Brožič naj nikomur ne očita "farižejstva" in ne "masla", ker ga ima sam veliko na svoji lastni glavi, ako se odkrije.

Majk Cigare se repenči v "Glasilu" in pontuja nekako nagrado. "Easy" zasluži \$100 le Majk Cigare. Resnica je, da je bil on suspendan iz Jednote radi zanemarjanja velikonočne dolžnosti. Resnica je tudi, da je zapustil "N. V." kmalu potem, ko je bil prisiljen potom "cirkusa" v uradu "N. V.", preklicati, kar je bilo pisano.

Brožičevih nasvetov "A. S." popolnoma nič ne potrebuje. Naj se on raje zanima za Zavetišče, ker čuje se, da ljudje povprašujejo: "Gde su naši novci?" Pa pri novopečeni Ligi naj svetuje, da se ne bo tako hitro izjalovila.

Neredno prebavljanje. Dobro veste kako hudo je človeku, če njegov sistem ni v redu. Citajte kaj nam je pisal Mr. Matt. Podobnik iz Oregon, Ill. pred kratkim: "Zelino se zahvaliti Vam za Severov Želodčni Grenčec. Trpel sem na želodcu dolgo časa, ker ni mogel prebavljati, a potem ko sem začel rabiti Severov Želodčni Grenčec, je nadloga izginila." — Severov Želodčni Grenčec je izvrstno zdravilo za okrepčanje onemoglega želodca in odstranjenje neprebavnosti, za pridobitev okusa, odstranitev rigiranja in zabasanosti. Slabotni ljudje, posebno ženske, najdejo brzo pomoč v njem. Slučajna doza bo okrepčala tudi zdrave ljudi. Cena 50c in \$1.00. Naprodaj v vseh lekarnah ali pa se pošlje naravnost od W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Adv. Tu. July.

MALI OGLASI.

V NAJEM SE TAKOJ ODDA STANOVANJE s šestimi sobami, z vsemi potrebnimi napravami, kakor napeljava elektrike, vode itd. Anton Nemanich, lastnik, 1000 N. Chicago street, Joliet, Ill.

RABIMO 50 DELAVCEV V KAMENOLOMU (Stone Quarry) na Fourth Avenue in Rowell Ave., Joliet. It

KROJAČ (HRVAT ALI SLOVENEK) dobi delo v prodajalni oblek. Mora znati nekoliko angleški. Pišite na: M. Given, 1001 N. Scott St., Joliet. 67-12

FIRE INSURANCE. Kadar zavarujete svoja poslopja zopet ogenj pojdite k ANTONU SCHAGER North Chicagi Street v novi hiši Joliet National Banke.

Ako hočete streho popraviti po za mal denar oglašite se pri HOLPUCH ROOFING CO. COMPOSITION FELT and GRAVEL ROOFERS Asphalt Roofing Over Shingles. Bell Telephone, Joliet 4213 Office, Room 3, Forgo Building. Corner Ottawa and VanBuren Streets JOLIET, ILLINOIS.

VELIKA PONUDBA. Sprejdi del Nebo skatljice vredne 1c, v gotovi. Celi kupon vredne 3 centa v gotovi. CASH COUPON 10 Cigarettes 5c. Joliet National Bank. Celi kuponi in sprejdi deli skatljic imajo tako vrednost. Se jih lahko izmenga za gotovino ali vredno predmetno. (Ta pogodba ugnane 31. decembra 1911.) P. Lorillard Co., Inc., New York. Est. 1792.

Jadranska Banka. Popolnoma vplačena glavica \$,000,000 kron. Prihranki 780,000 kron. Glavni urad: TRST. Podružnice na Dunaju, Dubrovniku, Kotoru, Ljubljani, Metkoviču. Opatiji, Šibeniku, Spljetu in Zadru. Priporočila se za vse bančne posle. Sprejema denarne vloge in jih obrestuje, kupuje in prodaje vrednostne papirje in daje informacije vsch vrst. Prevzemlje menjice, dokumente in tirjatve za Avstro-Ogrsko, Bosno in Hercegovino, Albanijo, Črno goro, Grško, Rumunijo, Srbijo, Turčijo i. t. d. — BRZOJAVNI NASLOV: JADRANSKA.

Buchanan-Daley Co. Desplaines and Allen Sts. JOLIET, ILLINOIS. Les za Stavbe in Premog. Največja zaloga v mestu. PREDNO NAROČITE DOBITE NAŠO CENO. TELEFONI 597. Square Deal Vsakemu.

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod. Ustanovljen 1. 1895. Anton Nemanich in Sin. 1002 N. Chicago Street. Konjušnica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill. Priporočila slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in maritvaške vozove in kočije. Na pozive se poslužuje vsak čas ponoči in podnevi. Kadar rabite kaj v naši stroki se oglašite ali telefonajte. Chicago tel. 2575 Jim N. W. 344. Naši kočiji in vni delavci so Slovenci.

Union Coal & Transfer Co. 515 CASS STREET, JOLIET, ILL. Piano and Furniture Moving. Chicago telefon 4313. Northwestern telefon 418. Podpirajte trgovce, kateri imajo oglase v Amer. Slovencu.

Ponižani in razžaljeni.

ROMAN V ŠTIRIH DELIH IN Z EPILOGOM.

Ruski spisal F. M. Dostojevskij. Poslovenil Vladimir Levstik.

(Dalje.)

Toda siromak ga še vedno ni razumel; še bolj zmeden nego prej, se je sklonil, da pobere svojo rutico, staro, oguljeno, luknjasto modro rutico, ki mu je bila padla izpod klobuka, in začel klicati psa, ki je ležal na tleh, ne da bi se ganil, in je očividno trdo spal, zakrivaje si gobec z obema šapama.

"Azorček!" je jeknil s tresočim se, starčevskim glasom, "Azorček!"

Azorček se ni ganil. "Azorček! Azorček!" je žalostno ponovil starec in podrezal psa s palico, toda pes je obležal kakor prej.

Palica mu je zdrknila iz rok. Sklonil se je spustil se na obe kolena in z obema rokama privzdignil Azorčku gobec. Ubogi Azorček! Bil je mrtev. Poginil je navsemlecm pri nogah svojega gospodarja, morda od starosti, morda pa tudi od gladi. Nekaj časa ga je gledal starec ves pobit, kakor bi ne mogel razumeti, da je Azorček že poginil; nato pa se je molče sklonil k svojemu bivšemu služabniku in tovarišu in pritisnil svoje blede lice k njegovemu mrtvem gobcu. Pretekla je minuta občega molčanja. Vsi smo bili ganjeni... Naposled se je reval z vravnal; ves blede bil in drgetal, kakor bi ga pretresla ledena mrzlica.

"Dajte si ga napasati," je izpregovoril sočutni Miller, ki je hotel vsaj nekoliko potolažiti starca. ("Napasati" je pomenilo nabasati). "Isfrstno se ta napasati; Feter Karlovič Krueger zna imenito napasati šifali; Feter Karlovič Krueger je mojstem f tem," je trdil Miller, dočim je pobral palico s tal in jo podal starec.

"Res, jaz snam imenito napasati," je skromno povzel gospod Krueger sam in stopil v ospredje.

Bil je dolg, suhljat in kreposten Nemec rdečih, kuštravih las in z naočniki na grbaste nosu.

"Ta, jas imam feliki talent sa to, jas snam isfrstno napasati isaki šifali," je iznova potrdil gospod Krueger. "Sastonj fam napasem faš psček," je pridodal, prevzet od velikodušne poztrovalnosti.

"Ne, jas fam plačam sa to, ta ka napasati," je na vse grlo vzkliznil Adam Ivanovič Schultz in še bolj zardel nego prej; tudi njega se je zdaj lotila velikodušnost, ko je bil prej nehoti provzročil vso to nesrečo.

Starec pa, ki je poslušal to prigovarjanje, očividno ni razumel ničesar in še vedno je tretpal po vsem životu.

"Počak! Pijte in kosarček topri konjak!" je vzkliznil Miller, ko je videl, da hoče zagonezni gost oditi.

Prineslo so mu konjaka. Kakor stroj je starec prijel za kozarec, a njegove ustnice so drhteje; predno ga je prinesel do ust, je razlil polovico in ga postavil na podstavek nazaj, ne da bi pokusil le kapljico. Nasmehnil se je s čudnim nasmevom, ki se nikakor ni prilagajal položaju in odšel naglih, negotovih korakov iz sobe, Azorčka pa je pustil na licu mesta. Osupnjena je stala vsa družba; zaskočeno se je več vzkliznilo.

"Schwerenot! Was fuer eine Geschichte!" so govorili Nemci in debelo gledali drug drugega.

Jaz pa sem planil za starcem. Nekoliko korakov od slaščičarne, na desno od nje, je ozka in temna stranska ulica, obzidana z velikanskimi hišami. Nekaj mi je reklo, da se starec ni obrnil nikamor drugam nego sem. Druga hiša na desni strani te ulice se je ravno zidala in je bila vsa obstavljena s stromovjem. Plot, ki jo je obdajal, se je raztezal malodane do srede ulice, tla ob njem pa so bila z mimogredoče pokrita z deskami. V temnem kotu med plotom in hišo sem dobil starca, sedel je na robu lesenega trotoarja, opiral se s komolci ob kolena in se z obema rokama držal za glavo. Prisedel sem k njemu.

"Poslušajte me," sem izpregovoril, ker nisem vedel drugega, "nikarte tugoovati za Azorčkom. Pojdiva, pospremitim vas domov; le pomirite se. Takoj pojdem po fiakarja. Kje stanujete?"

Starec ni odgovoril. Nisem vedel, kaj naj storim. Mimo ni bilo nikogar. Nenadoma pa me je začel prijenjati za roko.

"Duš! me!" je izpregovoril s hripavim, jedva slišnim glasom. "Duš! me!"

"Pojdiva k vam domov!" sem vzkliznil jaz, vstal in ga hotel s silo postaviti na noge. "Tam izpijete čašico čaja in ležete spat..." Takoj prijel me fiakarja. Zdravnika pokličem — znanca sva z nekim zdravnikom..."

Ne vem, kaj vse sem mu še govoril. Hotel je vstati, toda kakor hitro se je nekoliko dvignil, se je zopet zgrudil na tla in začel mirnati z istim hripavim, zamirajočim glasom nerazločne besede. Sklonil sem se bliže k njemu in prisluhnil.

"Na Vasiljevem otoku," je hropel starec, "v česti liniji — v še-sti li-niji..." Umolknil je.

"Na Vasiljevem otoku prebivate? A potem nišne krenili na pravo stran; tja vodi pot na levo, ne pa na desno. Takoj vas spravim domov..."

Starec se ni ganil. Prijel sem ga za roko, a padla je nazaj kakor mrtva. Ko sem mu pogledal v obraz in se ga dotaknil, je bil že — mrtev. Bilo mi je, kakor bi se vse to godilo z mano v sanjah.

To naključje me je stalo mnogo skrbi, med katerimi je minila moja mrzlica sama od sebe. Našlo se je starčevu stanovanju; bival pa ni na Vasiljevem otoku, kakor je rekel, temveč par korakov od kraja svoje smrti, v Klugenevi hiši, visoko gori pod streho, v petem nadstropju, v posebnem stanovanju, ki je obstajalo iz majhne prihodnice in velike, zelo nizke sobe s tremi, oknom podobnimi špranjami. Živel je v strašni bedi. Miza z dvema stoloma in starodaven, kakor kamen trd divan, iz katerega je na vseh koncih in krajih uhajala žima, — to je bila vsa oprava in še ta — gospodarjeva, kot se je pokazalo kasneje. Peč je bila očividno že dolgo nezakurjena; tudi sveče ni bilo najti. Zdjaj sem resno prepričan, d asi je starec izmislil svoje obiske pri Millerju zategadelj, da je mogel sedeti pri luči in na gorkem. Na mizi je stal prazen glinast vrč; poleg njega je ležala stara, trda kruhova skorja. Našla se ni niti koppejka denarja. Ravnotako tudi ni bilo perila, da bi ga bili preobekli za pogreb; nekdo drugi je dal svojo srajco. Jasno je bilo, da ni mogel živeti tako popolnoma sam in da ga je gotovo kdo vsaj tuintam obiskoval. V miznici smo našli njegov potni list. Pokojnik je bil tujeznanec, a ruski podložnik, Jeremija Smitt, strojnik, osemindeset let star. Na mizi sta ležali dve knjigi: kratek zemljepis in "Novi zakon" v ruskem prevodu, vsepovsod podčrtan s svinčnikom in poln znamenj, napravljenih z nohtom. Ti dve knjigi sem spravil v svojo last. Izpraševal sem hišnega gospodarja in druge stanovavce, a skoro ničice ni vede našel. Stanovavce je v tej hiši vse polno, izvečne rokodelce in Nemk, ki oddajajo stanovanje s hrano in postrežbo. Hišni nadzornik, tudi eden izmed "odličnih", ni ravnotako ni mogel povedati o svojem bivšem stanovavcu drugega, kakor to, da je bilo njegovo stanovanje po šest rubljev na mesec, da ga je imel pokojnik štiri mesece in da za zadnja dva ni plačal, tako da bi ga bilo treba spoditi iz stanovanja. Na moje vprašanje, če ga ni kdo obiskoval, mi ni ničice mogel dati povoljnega odgovora. Hiša je velika in ljudj, ki prihajajo v takšno Noetovo barjo, je toliko, da si vseh ne zapomniš. Hišnik, ki je služil v tej hiši pet let in bi mi bil najbrž lahko kaj pojasnil, je bil odšel štirinajst dni pred tem dogodkom v svoj domači kraj na obiske in pustil na svojem mestu stričnika, mladega fanta, ki je poznal osebno komaj polovico prebivalcev. Ne vem prav, s čim se je končalo takrat vse to preiskovanje, toda konec je bil ta, da so starca pokopali. Vse te dni sem poleg drugih skrbi zahajal v šesto linijo Vasiljevega otoka in vsakokrat, kadar sem dospel tja, sem se našmehnil sam nad seboj čes: "Kaj drugega morem videti v šesti liniji, nego vrsto hiš, kakršne so tudi drugod? A zakaj," sem mislil sam pri sebi, "je starec pred smrtjo govoril o šesti liniji in o Vasiljevem otoku? Ali se mi ne blede?"

Ogledal sem si prazno Smittovo stanovanje in začelo mi je ugajati. Vzel sem ga zase. Poglavitno je bilo to, da sem imel veliko sobo, četudi je bila zelo nizka, tako da sem se prve čase v enomer hal, da zadnem z glavo ob strop. Sicer pa sem se kmalu privadil. Za šest rubljev na mesec ni bilo mogoče dobiti boljše sobe. Mikala me je samostojnost; treba je bilo le še poskrbeti za postrežbo, kajti brez vsakršne postrežbe nisem mogel ostati. Za začetek mi je obljubil hišnik, da me obišče vsaj po enkrat na dan, da mi opravi za najhujo silo. In kdo ve, sem si mislil, če ne pride morda kdo vprašat za starca? A dasi je tekel že štiri dni po njegovi smrti, vendar še ni bilo nikogar.

DRUGO POGAVLJE.

Tiste čase, ravno pred letom dni, sem še sodeloval pri raznih listih in pisal članke, zatrdno prepričan, da se mi posreči spisati kaj velikega in lepega. Takrat sem se bavil z velikim romanom; konec pa je bil vseeno ta, da sem prišel v bolnišnico in bom — kakor se kaže — kmalu umrl. In ako kmalu umrem, čemu pravzaprav pišem te svoje spomine?

Neliote in neprenehoma se spominjam celega tega težkega, poslednjega leta svojega življenja. Vse to nameravam zdaj popisati; zdi se mi, da bi od žalosti umrl, ako bi se ne bil lotil tega dela. Vsi ti vtiski preteklih dni me včasih bolnoostno in mučno vznemljajo. Pod peresom bodo postali mirnejši in celotnejši, manj podobni blodnjani in strahovom. Tako se mi dozdeva. Koliko je vredna že sama mehanična stran pisanja! Kako pomiruje in hladi, kako budi v meni prejšnje pisateljske navade in pretvarja moje spomine in bolne sanje v pravo pravcato delo! Da, to sem si do-

bro izmislil. Zapustil pa svoje zapiske zdravniku; če drugega ne, lahko oblepijo z njimi zimska okna, kadar jih bodo natikali.

Sicer pa ne vem, čemu sem pričel svojo povest v sredini. Ako že hočem popisati vse, je treba začeti od kraja. Začnimo torej od kraja! Dolga moja avtobiografija itak ne bo.

Rodil se nisem tukaj, temveč daleč od tod, v —ski guberniji. Menim, da so bili moji roditelji dobri, toda že v rani mladosti so me pustili samega na svetu; odrasel sem v hiši Nikolaja Sergejeviča Ihmenjeva, veleposestnika manjše vrste, ki me je vzel iz usmiljenja k sebi. Otrok ni imel razen edinke Nataše, ki je bila za tri leta mlajša od mene. Rastla sva z njo kakor brat in sestra. O ti moja mila mladost! Kako neumno je, ako mora človek tugoovati in žalovati za teboj v petindvajsetem letu življenja in se umiraje spominjati tebe edine z radostjo in hvaležnostjo! Takrat je sijalo na nebu tako jasno, tako nepetrograjsko solnce in tako živo in veselo sta utripala najini drobni srca. Takrat so bila vse-naokrog polja in gozdovi, ne pa kupi mrtvega kamenja, kakor sedaj. Kako čudapoln je bil vrt in park v Vasiljevskem kjer je bil Nikolaj Sergejevič za oskrbnika; v ta vrt sva se hodila z Natašo izprehajati, za vratom pa je bil velik, vlažen gozd, kjer sva midva, otroka, nekoč zabodila... O zlati, krasni čas! Življenje se je začelo razodevati, skrivnostno in vabljivo, in tako sladko se je bilo seznanjati z njim. Takrat je bilo, kakor da za vsakim grmom in za vsakim drevsom živi še nekdo drugi, ki je za naju skrivnosten in nepoznan; svet pravljice se je stapljal z resničnim; in kadar je včasih v globokih dolinah gostela večerna megla se s sivimi, vijugastimi lasmi lovila za grmovje, ki se je oprijemalo kamenitih reber našega visokega brda, sva stala z Natašo na bregu, držala se za roke, zrla s plaho radovednostjo v globino in čakala, da pride nekdo k nama ali se nama odzove iz globine, od jarkovega dna, in se pokažejo doživljene bajke kot prava, čista resnica. Nekeč, že dolgo potem, sem o priliki omenil Nataši, kako sva dobila nekega dne otroški časopis in hitela z njim na vrt k ribnjakom, kjer je stala pod starim, gostim javorjem najina ljubljena zelena klopica, sedla nanjo in začela čitati čarobno pravljico o "Alfonzu in Dalindi". Še danes se ne morem spominjati te pravljice brez čudne gjenosti v srcu in ko sem pred letom dni spomnil Natašo prvih dveh vrstic: "Alfonz, junak moje povesti, se je rodil na Portugalskem; don Ramiro, njegov oče" i. t. d., bi bil skoro zaplakal. To je bilo pač silno neumno videti in zato se je takrat tudi Nataša tako čudno nasmehnila mojemu navdušenju. A spomnila se je takoj in meni v tolažbo je sama začela buditi stare spomine. Beseda je dala besedo in čustva so obvladala tudi njo. Krasen je bil ta večer; prebrskala sva vsu minulost, celo to, kako so me odpravljali v gubernijsko mesto v zavod — Bog nebeški, kako je plakala tistikrat! — in najino poslednje slovo, ko sem se za vselej ločil od Vasiljevkega. Takrat sem bil že dovršil zavod in sem odhajal v Petrograd, da se tam pripravim za vseučilišče. Star sem bil sedemnajst let, ona pa petnajst. Nataša pravi, da sem bil takrat tak neokreten dolgin, da me ni bilo mogoče gledati brez smeha. Ob uri ločitve sem jo odvedel vstran, da ji povem nekaj silno važnega; toda jezik mi je nahoma onemel in je bil kakor zavezan. Spominjam se, da sem bil zelo vznemirjen. Najin razgovor se seveda ni posrečil. Jaz nisem vedel, kaj naj ji rečem, ona pa bi me bržkone ne bila razumela. Samo bridko sem se razjokal in se odpeljal naposled, ne da bi bil kaj povedal. Videla sva se zopet že dolgo časa potem v Petrogradu. To je bilo pred dvema leti, ko je stari Ihmenjev prišel semkaj zaradi svoje pravde, jaz pa sem se bil ravnanok povzpel do literata.

TRETJE POGAVLJE.

Nikolaj Sergejevič Ihmenjev je bil iz dobre, a že davno obubožane rodbine; mčijebefiz hiSegliven,č8vhs E...sdt. Vendar pa mu je ostalo po stariših za poldrugo duš dobrega posestva. V svojem enaindvajsetem letu je sklenil, da gre k huzarjem. Vse je šlo po sreči, toda v desetem letu njegovega službovanja se je zgodilo, da je v eneni samotni nesrečnem večeru zaigril vse svoje imetje. Vso tisto noč ni spal. Drugi večer je zopet stopil k igralni mizi in postavil na karto svojega konja, poslednje, kar mu je ostalo. Karta je vzela, za njo druga in tretja in čez pol ure je priigrjal eno izmed svojih posestev nazaj, vasico Ihmenjevko, ki se je cenila po poslednjem štetju na petdeset duš. Nehal je igrati in takoj drugi dan je vložil prošnjo za odpust. Sto duš je bilo nepovračljivo izgubljenih. Čez dva meseca je bil vpkrojen kot poročnik in se je vrnil v svojo vasico. Nikdar v življenju ni pozneje omenjal te svoje nesrečne igre in navzlic svoji obvezni dobrodušnosti bi se bil nedvomno skregal s tistim, ki bi bil začel govoriti o nji. Na kmetih se je pridno lotil gospodarstva in v starosti petintridesetih let se je oženil z revno plemlkinjo Ano Andrejevno Šumilovo, ki ni imela prav nobene dotje, pač pa se je izobrazila v gubernijskem plemenitaškem zavodu pri francoski izseljenki Mont-Reveche, s čimer se je ponašala vse svoje življenje, dasi nikdar nihče ni mogel zaslediti, v čem je pravzaprav obstajala ta izobrazba. Nikolaj Sergejevič je postal

izvrsten gospodar. Sosednji posestniki so se pri njem učili gospodarstva. Preteklo je nekoliko let, ko je nenadoma prišel na sosednje posestvo, selo Vasiljevsko, ki so ga cenili na devetsto duš, iz Petrograda njegov lastnik, knez Peter Aleksandrovč Valkovskij. Njegov prihod je napravil po vsej okolici dokaj mnogo vtiska. Knez je bil še mlad mož, dasi že ne več v prvi mladosti; opravljal je visoko službo in imel odlične zveze, bil je lepe zunanosti, premožen in povrh še vdovec, kar je bilo za gospe in gospodične celega okraja posebno zanimivo. Pri-povedovali so o sijajnem sprejemu, ki mu ga je v gubernijskem mestu pripravil guverner, s katerim si je bil nekoliko v sorodstvu, o tem, kako so vse dame "znorele od njegovih ljubeznivosti" itd. Z eno besedo, mož je bil eden izmed sijajnih zastopnikov višje petrograjske družbe, ki se prikazujejo v gubernijah le redkokdaj, kadar pa se prikažejo, bude največjo pozornost. Toda ljubeznivost ni bila kneževa navada, vzlasti ne do tistih, ki jih ni potreboval in ki so se mu zdeli le majčkeno nižji od njega samega. Ni se mu zdelo vredno, da bi se seznanil s sosedi svojega posestva, kar mu je tako pridobilo mnogo sovražnikov. In zato so se vsi nepopisno začudili, ko mu je prišlo nenadoma na um, da je obiskal Nikolaja Sergejeviča. Bil je pač eden izmed njegovih najbližjih sosedov. V hiši Ihmenjevih je knez napravil silen vtis; očaral je v prvem trenotku oba, posebno navdušena pa je bila zanj Ana Andrejevna. Čez malo časa je bil pri njuju že popolnoma domač; prihajal je dan za dnevom, vabil ju k sebi, delal dovtipce, pravil anekdote, igral na njunem slabem klavirju in prepeval. Ihmenjeva se nista mogla prečuditi, kako je mogoče, govoriti o tako milem in ljubeznivem človeku, da je ošaben, ohol in suh sebičnej, o čemer so na ves glas kričali vsi sosedje. Zdelo se je, da knezu zares ugaja pri-porek, odkritostni, nesebični in pošteni Nikolaj Sergejevič. Kmalu pa se je razjasnilo vse. Knez je prišel v Vasiljevsko, da spodi svojega oskrbnika, razuzdanega Nemca, agronoma s precejšnjo samozavestjo, ki je bil obdarjen s poštenjaskosivimi lasmi, naočniki in grbastim nosom, a je navzlic tem vrlinam kradel brez sramu in ozirov in zmučil poleg tega nekaj kmetov do smrti. Ko so naposled zalotili in razkrinkali Ivana Karloviča pri novem lopovstvu, se je čutil zelo razžaljenega in govoril mnogo o nemški poštenosti, a je bil vkljub temu spoden in še celo na malo nesladen nacin. Knez je bilo treba oskrbnika in izbral si je Nikolaja Sergejeviča, ki je bil izvrsten gospodar in mož neomajne poštenosti, o čemer pač ni bilo mogoče dvomiti. Knez je menda jako želel, da bi se mu Nikolaj Sergejevič sam ponudil za oskrbnika; ker pa se ni to zgodilo, je napravil knez nekega krasnega jutra to ponudbo sam, v obliki čisto prijateljske in vdane prošnje. Izprva Ihmenjev ni bil pri volji; toda vsoka plača je mikala Ano Andrejevno in podvojena ljubeznivost pritelja so odpravile vse ostale pomisleke. Knez je dosegel svoj cilj. Biti je moral dober poznavavec ljudi; v kratkem času svojega znanja z Ihmenjevim je spoznal z vso gotovostjo, da je Nikolaja Sergejeviča treba očarati s prijateljstvom in iskrenostjo in prikovati nase njegovo srce, kajti denar sam bi brez tega malo pomogel. Treba mu je bilo oskrbnika, kateremu bi mogel slepo in za vse čase zaupati, tako da bi sploh ne hodil več v Vasiljevsko, kar je v resnici nameraval. Čar, s katerim je obdal Ihmenjeva, je bil tako mogočen, da je za zares verjel njegovemu prijateljstvu. Nikolaj Sergejevič je spadal med tiste predbbre in navnoromantične ljudi, ki se tako krasno podajajo naši Rusiji, naj govore o njih kar hočejo, in ki se posvečajo človeku, ki so ga vzljubili, — včasih bogsigavide zakaj — z vso dušo ter raztezajo svojo vdanost tuintam do smešnosti.

(Dalje prih.)

NAZNANILO!

Slavnemu občinstvu se tem potom naznanja, da je bil dne 12. maja 1915 izvoljen za predsednika naše družbe g.

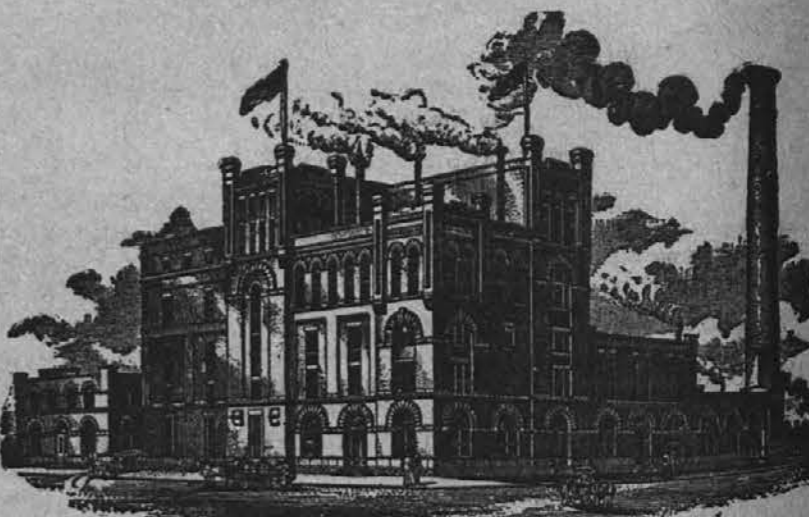
Michael Kochevar

veleposestnik in trgovec v Jolietu.

SLOVENIAN LIQUOR COMPANY

MATH. STEFANICH, tajnik.

JOLIET, ILL.

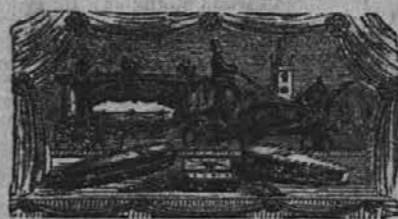

Fred Lehning Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts....Both Telephones 26....JOLIET, ILLINOIS.

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebника se obrnite na to trdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN,

Telefona št. 100 — vsak čas.

Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise

200 Jackson Street JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

Chi. Phone 376. N. W. 556.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljši meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405,

S. Bluff St., Joliet, Ill.